

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 1. stycznia 1899.

Treść: (№ 1—3.) 1. Obwieszczenie o ustanowieniu komory pomocniczej w Dżeluściu (Gyulafalva)-Commando. — 2. Umowa, dotycząca się ponownego przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego aż do 31. grudnia 1899, zawarta między c. k. Ministrem skarbu i Bankiem austriacko-węgierskim na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1898. — 3. Rozporządzenie, dotyczące się przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, w przedmiocie składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być deponowane.

1.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. grudnia 1898,

o ustanowieniu komory pomocniczej w Dżeluściu (Gyulafalva)-Commando.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiona została w Dżeluściu (Gyulafalva)-Commando komora pomocnicza II. klasy opatrzona pod względem przekazywania towarów upoważnieniami komory pomocniczej I. klasy i rozpoczęła już urządowanie.

Kaizl r. w.

2.

Umowa z dnia 31. grudnia 1898,

dotycząca się ponownego przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego aż do 31. grudnia 1899, zawarta między c. k. Ministrem skarbu i Bankiem austriacko-węgierskim na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 239.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 239, dotyczącego się przedłużenia mocy obowiązującej postanowień dotychczasowego przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Ban-

ku austriacko-węgierskiego, zawarta została między c. k. Ministrem skarbu a Bankiem austriacko-węgierskim umowa tej treści, że umowa z dnia 31. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1898, zawarta między c. k. Ministrem skarbu a Bankiem austriacko-węgierskim na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308, w przedmiocie przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego aż do 31. grudnia 1898, zatrzymuje bez zmiany moc obowiązującą w okresie ponownego przedłużenia przywileju, to jest aż do 31. grudnia 1899 w całej osnowie, z tym wyjątkiem, że w skutek ponownego przedłużenia przywileju aż do 31. grudnia 1899, terminy na dzień 31. grudnia 1898 wyznaczone odrazażą się na rok jeden.

Stosownie do §. 3 rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 239, postanowienia umowy w taki sposób w mocy pozostającej przestaną obowiązywać nawet przed dniem 31. grudnia 1899, z tą chwilą, w której wejdzie w wykonanie stanowcza regulacja spraw umową niniejszą tymczasowo urządzonych, jakoteż wtedy, gdyby co do tych spraw zaszła zmiana w stanie, jaki obecnie istnieje w krajach korony węgierskiej.

Wiedeń, dnia 31. grudnia 1898.

C. k. Minister skarbu: Bank austriacko-węgierski:

Kaizl r. w.

Kautz r. w.

Gubernator.

Lieben r. w.

Mecenseffý r. w.

Członek Rady gen.

Sekreliarz gen.

3.**Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 31. grudnia 1898,**

tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103, w przedmiocie składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być deponowane.

Moc obowiązującą rozporządzenia ministerialnego z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103,

w przedmiocie składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być deponowane, rozporządzeniem ministerialnym z dnia 31. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1898 aż do 31. grudnia 1898 zachowaną, przedłuża się na okres ważności teraźniejszego przywileju bankowego.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.